

LEUKEMIJA KOD MALOG DETETA

Dieter M. (Nemačka)

7. marta 2011.

„Šest nedelja posle prvog simptoma leukemije, naš naslednik se potpuno oporavio”

Kad smo moja žena i ja u leto 2010. godine prvi put čuli za Germansku Novu Medicinu, nisam bio posebno zainteresovan za nju, jer niko u mojoj porodici nije imao nikakav zdravstveni problem. Međutim, ubrzo se desilo nešto neobično. Želeo bih da podelim tu priču sa vama.

Krajem 2010. godine, moja žena je prestala da doji našeg dvogodišnjeg sina, pošto imamo i jednogodišnju ćerku kojoj je majčino mleko bilo potrebnije. Znajući GNM, moja žena je bila vrlo svesna posledica mogućih konflikata, ali u ovom slučaju nije mnogo razmišljala, pošto je bila prilično opterećena dojenjem dvoje dece u isto vreme.

Negde početkom 2011., naš sin je dobio visoku temperaturu. U roku od nekoliko sati temperatura je bila preko 40C stepeni. Najpre je imao fazu od skoro 48 sati neprekidnog spavanja, posle čega je dobio znatne bolove. Gde ga je bolelo? Kad je pokazao na donju i gornju vilicu, sve je postalo jasno. To je tačno bilo područje povezano sa dojenjem! Znali smo da je odbijanje od majčinih grudi doživeo kao „Mama me više ne voli!”, da je razrešio „konflikt samopotcenjivanja” („Mama me ponovo voli!”), i da je sada u fazi isceljenja.

Moja žena je bivša medicinska sestra, a ja sam radio uglavnom u ambulanti skoro 20 godina. To znači da su nam poznati uobičajeni tokovi bolesti. Zato nam je bila potrebna velika količina volje da pustimo da proces isceljenja teče bez konsultacije sa lekarima. Bili smo svesni da bi posle analize krvi naš sin bio smesta upućen u bolnicu, gde je postojala realna opasnost da bude lečen hemoterapijom.

Faza vagotonije nastavila se i narednih dana. Puno je spavao, povremeno je imao jake bolove, i na nas je ostavljao utisak veoma bolesnog deteta. Kad bi pokušao da hoda sam, nije mogao čak ni da stoji na nogama – jednostavno je padao. Pored toga, imao je i epizode kad mu je obraz krvario, a ta krv izlazila kroz usta (kao kad stisneš bubuljicu). Mi smo se čvrsto držali ideje da je sve ovo deo faze isceljenja.

Četiri dana kasnije, temperatura je spala, ali bol je ostao. Tako je bilo oko četiri nedelje. Pošto smo znali sve o alopatskoj dijagnozi „leukemija”, čitali smo kao zaliveni, i niko od naših prijatelja nije znao ništa o njegovom stanju. Za to vreme, ja sam se opet udubio u knjige o GNM, i osećao sam se iznova i iznova uveren u ispravnost načina na koji upravljamo celom situacijom.

U sve smo uključili i naše troje starije dece (8, 10 i 11 godina), da bi iz prve ruke bili svedoci kako smisleni biološki program teče svojim prirodnim tokom.

Do dana današnjeg smo zapanjeni kako malo dete, koje ima sve klasične simptome „raka krvi”, može samo da ozdravi potpuno! Za sve to vreme, njegova mama je, naravno, činila dodatne napore brinući o njemu, i pokazujući mu da ga nije ni zanemarila, niti da voli drugu decu više nego njega.

Šest nedelja od kad je prvi put dobio temperaturu sa tipičnim simptomima leukemije, imali smo potpuno oporavljenog „naslednika“, koji uživa u potpunom zdravlju i vitalnosti.

Presrećni smo, i zahvalni od sveg srca!

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com